

عنوان مقاله:

حضور طبیعت در طراحی فضاهای آموزشی کودکان با تاکید بر معماری بیوفیلیک

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی هنر، معماری و کاربردها (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

مهسا صیاد - گروه معماری، واحدتهران جنوب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

حوریه سیل سپور - گروه معماری، واحدتهران جنوب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

یکی از محیط‌هایی که کودکان بخش قابل ملاحظه‌ای از عمر خود را در آن سپری می‌کنند محیط‌های آموزشی می‌باشد. روانشناسان محیط اعتقاد دارند که شرایط محیطی و کالبدی تاثیر انکارناپذیری بر رفتار و افکار انسانها دارند. از بین شاخصه‌های کالبدی که بر امر آموزش تاثیر گذارند، طبیعت با توجه به ارتباط شدید با آدمی نقش مهمی در کیفیت آموزش دارد. تجربه بی واسطه طبیعت در دوران کودکی بر رشد و عملکرد شناختی، جسمانی و اجتماعی موثر بوده و تداوم این تجارب منجر به برقراری پیوندی میان کودک و طبیعت و توسعه ارزش‌های زیست محیطی وی خواهد شد. در این میان معماری پدیده‌ای است که می‌تواند تعامل میان انسان، طبیعت و محیط کالبدی را ایجاد و یا توسعه بخشد. این مقاله با تکیه بر رویکرد معماری بیوفیلیک به بررسی تاثیر طبیعت در فضاهای آموزشی کودکان می‌پردازد. بدین منظور نخست رویکرد طراحی بیوفیلیک به دلیل برقراری پیوند میان کودک و طبیعت انتخاب و در مرحله بعد، به ویژگی‌های محیط‌های یادگیری کودکان و انواع تجربه‌های کودک از طبیعت پرداخته شد. هدف کلی این پژوهش دستیابی به ویژگی‌های معماری محیط‌های آموزشی مبتنی بر تعامل کودک و طبیعت است. در این تحقیق که از نوع کیفی می‌باشد، اطلاعات مورد نیاز به شیوه‌ای نظاممند از اسناد معتبر حاصل شده و به شیوه تحلیل محتوا مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته‌اند. نتایج تحقیق علاوه بر اینکه باعث توسعه ادبیات تحقیق در زمینه موضوع می‌شوند، به ویژگی‌های طراحی مبتنی بر تعامل با طبیعت براساس رویکرد طراحی بیوفیلیک و طبقه‌بندی بر پایه نوع تجربه‌ی کودک با طبیعت دست می‌یابد.

کلمات کلیدی:

معماری بیوفیلیک؛ فضاهای آموزشی کودکان؛ طراحی معماری مبتنی بر طبیعت؛ تعامل کودک و طبیعت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/968852>

